

31975L0439

25.7.1975.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 194/23

PADOMES DIREKTĪVA
(1975. gada 16. jūnijs)
par atkritumeļļu apglabāšanu

(75/439/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 100. un 235. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

tā kā atšķirības starp atkritumeļļu apglabāšanas noteikumiem, ko jau piemēro vai kas tiek sagatavoti dažādās dalībvalstīs, var radīt nevienādus konkurences apstākļus un tādējādi tieši ietekmēt kopējā tirgus darbību; tā kā tādēļ saskaņā ar Līguma 100. pantu ir jātuvinā valstu tiesību akti šajā jomā;

tā kā šī tiesību aktu tuvināšana būtu jāpapildina ar Kopienas rīcību, kas paredzēta tam, lai ar plašākiem noteikumiem sasniegtu vienu no Kopienas mērķiem vides aizsardzības jomā; tā kā tāpēc būtu jāformulē daži īpaši noteikumi šajā sakarā; tā kā būtu jāatsaucas uz Līguma 235. pantu, jo šim nolūkam vajadzīgās pilnvaras nav paredzētas šajā Līgumā;

tā kā atkritumeļļu apglabāšanas noteikumu vienam no galvenajiem mērķiem būtu jābūt vides aizsardzība pret kaitējumu, ko rada šo eļļu izvade, noglabāšana vai apstrāde;

tā kā atkritumeļļu otrreizējā pārstrāde var labvēlīgi ietekmēt degvielas nodrošināšanas politiku;

tā kā Eiropas Kopienas rīcības programma vides aizsardzības jomā ⁽³⁾ uzsver, cik svarīgi ir nodrošināt atkritumeļļu apglabāšanu, neradot kaitējumu dabas videi;

tā kā Kopienā ir palielinājies atkritumeļļu un jo īpaši emulsiju daudzums;

tā kā visiem šiem produktiem, pat tiem, kas tikai daļēji sastāv no eļļām, būtu jāpiemēro iedarbīga un saskaņota atkritumeļļu apstrādes sistēma, kas nerada šķēršļus Kopienas iekšējai tirdzniecībai un neietekmē konkurenci, kurai būtu jānodrošina to nekaitīga un ekonomiski izdevīga apstrāde;

tā kā šādai sistēmai būtu jāregulē atkritumeļļu apstrāde, izvadīšana, noglabāšana un savākšana un jāparedz atļauju piešķiršanas kārtība uzņēmumiem, kas apglabā šādas eļļas, šādu eļļu obligātai savākšanai un/vai apglabāšanai dažos gadījumos, kā arī piemērotām kontroles procedūrām;

tā kā gadījumā, kad dažiem uzņēmumiem ir uzdots veikt atkritumeļļu savākšanu un/vai apglabāšanu, būtu jāparedz iespēja atļūdzināt to izmaksu daļu, kas šiem uzņēmumiem radušās šajā sakarā un ko nesedz šo uzņēmumu ieņēmumi, un tā kā šo atļūdzību var cita starpā finansēt, ieviešot nodevu par jaunām vai reģenerētām eļļām,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Šajā direktīvā termins "atkritumeļļas" ir jebkurš pusšķidrns vai šķidrns atkritumprodukts, kas pilnīgi vai daļēji sastāv no

⁽¹⁾ OV C 85, 18.7.1974., 6. lpp.

⁽²⁾ OV C 125, 16.10.1974., 33. lpp.

⁽³⁾ OV C 112, 20.12.1973., 3. lpp.

minerāleļļas vai sintētiskas eļļas, ieskaitot eļļainus atlikumus no cisternām, ūdens un eļļas maisījumus un emulsijas.

2. pants

Dalībvalstis paredz vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu atkritumeļļu nekaitīgu savākšanu un apglabāšanu.

3. pants

Dalībvalstis paredz vajadzīgos pasākumus, lai, ciktāl iespējams, nodrošinātu atkritumeļļu otrreizēju pārstrādi (reģenerāciju un/vai sadedzināšanu citiem nolūkiem, kas nav iznīcināšana).

4. pants

Dalībvalstis paredz vajadzīgos pasākumus, lai aizliegtu:

- 1) jebkādu atkritumeļļu izvadīšanu iekšējos virszemes ūdeņos, gruntsūdeņos, piekrastes ūdeņos un kanalizācijā;
- 2) tādu atkritumeļļu noglabāšanu un/vai izvadīšanu, kas var kaitēt augsnei, un jebkuru atkritumeļļu pārstrādes atlikumu nekontrolējamu izvadīšanu;
- 3) jebkādu atkritumeļļu apstrādi, kas izraisa gaisa piesārņojumu, kas pārsniedz līmeni, ko nosaka spēkā esošie noteikumi.

5. pants

Ja 2., 3. un 4. pantā nospraustos mērķus nevar sasniegt citādi, dalībvalstis paredz vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka viens vai vairāki uzņēmumi gādā par to, lai produkti, ko tiem nodevuši īpašnieki, tiktu savākti un/vai apglabāti, vajadzības gadījumā, kompetento iestāžu ierādītajā zonā.

6. pants

Saskaņā ar 4. pantu pieņemto pasākumu izpildei jebkuram uzņēmumam, kas apglabā atkritumeļļas, ir jāsaņem atļauja.

Šādu atļauju piešķir kompetentās iestādes, vajadzības gadījumā, pēc objekta apsekošanas. Šīs iestādes izvirza nosacījumus atkarībā no tehnikas attīstības līmeņa.

7. pants

Jebkura persona, kurai ir jāatbrīvojas no atkritumeļļām, ja tā nespēj nodrošināt, ka tiek ievēroti pasākumi saskaņā ar 4. pantu, tās nodod uzņēmumam vai uzņēmumiem, kas minēti 5. pantā.

8. pants

Personām, kuru valdījumā ir kādi atkritumeļļu daudzumi, kuros piemaisījumu saturs pārsniedz zināmu procentu, tie ir jāapstrādā un jāglabā atsevišķi.

Kompetentās iestādes nosaka pirmajā daļā minētos daudzumus un procentus, iespējams, pa produktu kategorijām.

9. pants

Uzņēmumiem, kas savāc un/vai apglabā atkritumeļļas, šis darbs jāveic tā, lai neradītu novēršamu ūdens, gaisa un augsnes piesārņojumu.

10. pants

Ikvienam uzņēmumam, kas ražo, savāc un/vai apglabā kādu atkritumeļļu daudzumu gadā, kurš pārsniedz daudzumu, kas nosaukts katrā dalībvalstī un kas nevar pārsniegt 500 litru gadā:

- ir jākārtro reģistrs attiecībā uz daudzumiem, veidu, izcelsmi un atrašanās vietu, kā arī šo eļļu nosūtīšanu un saņemšanu, šīs pēdējās minētās norādes papildinot ar datumiem, un/vai
- šī informācija jānosūta kompetentajām iestādēm pēc to pieprasījuma.

Dalībvalstis var noteikt atkritumeļļu daudzumu saskaņā ar pirmo daļu atbilstoši jaunās eļļas ekvivalentam, kas aprēķināts, izmantojot pieņemamu pārrēķina koeficientu.

11. pants

Ikvienam uzņēmumam, kas apglabā atkritumeļļas, ir jāsniedz kompetentajām iestādēm pēc to pieprasījuma jebkuras ziņas par šo atkritumeļļu vai to atlikumu apglabāšanu vai noglabāšanu.

12. pants

Kompetentās iestādes regulāri pārbauda 6. pantā minētos uzņēmumus, jo īpaši to, kā tiek ievēroti atļaujā paredzētie nosacījumi.

13. pants

Kā atlīdzību par to, ka veikti pienākumi saskaņā ar 5. pantu, uzņēmumiem, kas savāc un/vai apglabā atkritumeļļas, var piešķirt kompensācijas par veiktajiem pakalpojumiem. Šādas kompensācijas nevar pārsniegt ikgadējās nesegtās izmaksas, ko faktiski reģistrējis uzņēmums, ņemot vērā saprātīgu peļņu.

Šo kompensāciju summas nevar būt tādas, kas rada ievērojamus konkurences izkropļojumus vai mākslīgi izmaina šo produktu tirzniecības modeli.

14. pants

Šīs kompensācijas cita starpā var finansēt, ieviešot nodevu par produktiem, kas pēc izmantošanas pārvēršas atkritumeļļās, vai nodevu par atkritumeļļām.

Kompensāciju finansējumam jāsakā ar principu "piesārņotājs maksā".

15. pants

Katra dalībvalsts regulāri sniedz Komisijai informāciju par tās tehnisko kompetenci un gūto pieredzi, kā arī par rezultātiem, kas gūti, pateicoties saskaņā ar šo direktīvu paredzēto pasākumu piemērojumam.

Komisija nosūta šādas informācijas vispārēju apkopojumu dalībvalstīm.

16. pants

Ik pēc trim gadiem dalībvalstis sagatavo kārtējo ziņojumu par atkritumeļļu apglabāšanu savā valstī un nosūta to Komisijai.

17. pants

Pasākumi, lai vajadzīgi, lai panāktu atbilstību šīs direktīvas prasībām, dalībvalstīs stājas spēkā 24 mēnešu laikā pēc tās paziņošanas, un par to tās tūlīt informē Komisiju.

18. pants

Noteikumus, ko dalībvalstis pieņēmušas, ievērojot šo direktīvu, četru gadu laikā pēc paziņošanas pakāpeniski var piemērot 6. pantā minētajiem uzņēmumiem, kas pastāvēja šīs direktīvas paziņošanas brīdī.

19. pants

Dalībvalstis dara zināmus Komisijai savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

20. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Luksemburgā, 1975. gada 16. jūnijā

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
R. RYAN